

Kvinner og lønnsforhandlinger

TEKST

Olav Kandal

PUBLISERT 31. januar 2007

Som hovedtillitsvalgt ved et av landets helseforetak har jeg gang på gang sett den forbausende mangelen på vilje hos kvinner til å forhandle om lønn. Mannlige psykologer gjør dette oftere og lar bare unntaksvis være. Kvinner tar i større grad imot det arbeidsgiveren tilbyr og er glad for det inntil de jobber en stund og skjønner at de egentlig har fått en altfor lav lønn i forhold til andre. Jeg tror dette bidrar til at psykologlønningene holdes nede.

Dette kan skyldes at kvinner i større grad enn menn ønsker å vise at de er lojale. Når det kommer til lønnsforhandlinger, viser de sin lojalitet ved å være takknemlig for arbeidsgiverens første lønnstilbud. Dessverre viser de da lojalitet overfor arbeidsgiveren, på bekostning av lojaliteten overfor sin egen profesjon. Resultatet er at arbeidsgiveren kan holde psykologlønningene så lave som mulig så lenge som mulig, fordi det alltid vil være en eller annen som sier ja til det lavest mulige tilbudet.

Den andre forklaringen er at mange psykologer egentlig ikke skjønner at deres arbeid er etterspurt og verdifullt. De er bare glad for at noen vil ansette dem. Særlig gjelder det de som går ut i arbeidslivet som nyautoriserte psykologer.

Det hjelper heller ikke at noen psykologer tilhørende den eldre garde synes å jobbe for lønn i himmelen. De bygger opp under myten om at psykologer er som prester, som skal hjelpe andre *gratis*. For ikke så lenge siden snakket jeg med en av de mest kjente psykologene i Norge, som glatt kunne tatt advokathonorar (1200–1500 kroner) for timene sine, men som fikk driftstilskudd og krevde 255 kroner fra pasienten. – Jeg gjør ikke dette for penger, sa han. Det høres jo fint ut, men problemet er at han bidrar til at andre psykologer, som *ikke* er engler, og som har familie å forsørge, lån å betale etc., jobber for sykepleierlønn.

Det er mulig at Psykologforeningen her har et arbeid å gjøre for å unngå at vi får stempelet kvinneyrke – i betydningen at vi er dårlig betalt. Bruk psykologi til å finne ut hvordan man kan få bedre lønn også for kvinner. La oss bli det første kvinneyrket som har mannslønn!

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 2, 2007, side

TEKST

Olav Kandal

